

delavnema kapelniku Benišku prvič v sezoni Parmova „Ksenija“ ter ponovila „Cavalleria rusticana“.

Tako je končana zopet ena glediška sezona. Morda se ni še nobeno leto gledišče toliko kritikovalo kot letos. Zlasti odkar je bil nastopil drug intendant, je bilo čuti ostre sodbe. Ne tajimo: pod novim glediškim vodstvom se je semtertja brez potrebe nekoliko eksperimentiralo, a to je stara napaka pri takih izpremembah! Vobče pa moramo reči, da je bilo stremljenje novega intendanta dokaj resno. Stvar ni bila lahka: kaj drugega je, imeti v rokah vodstvo iz vsega početka, kaj drugega, prevzeti ga nepripravljen kar hipoma iz drugih rok! Tisti, ki kriče in obsojajo, so pozabili, kako je bilo druga leta, ali pa kriče, ker je to njih posel in pa morda — korist! Bojimo se, da je v novem odboru dramatičnega društva nekoliko preveč novincev. No, hočemo videti! Poglavitna stvar zdaj je: kakor hitro mogoče na delo za prihodnjo sezono! Želeti je, da bi bilo vodstvu gledišča že precej spočetka povsem jasno, kaj hoče in more nuditi v prihodnji sezoni občinstvu. Nikakor ne zahtevamo samo novih stvari! V starejšem repertoarju je še marsikaj dobrega! Pred vsem bo treba pač pretehtati zmožnost onih pevcev in igralcev, ki so nam že zagotavljeni za prihodnje leto. Tem zmožnostim naj se prilagodi repertoar in potem po potrebi popolni osobje ter tudi repertoar. Dozdaj se je le prevečkrat dogajalo, da smo imeli engaževane moči, ki so le redkokdaj nastopale, da, glede katerih smo često dvomili, če je bil njih engažma sploh potreben. Takim stvarjem bi se bilo v bodoče po možnosti izogibati! —

Velike so težkoče, ki jih je premagati vodstvu slovenskega gledišča ob pričetku vsake nove sezone, toda z dobro voljo in previdnim postopanjem se doseže vse! Ni pa možem, ki se žrtvujejo za dobro stvar, brez potrebe metati polen pod noge, pa naj bodo ti možje že kdorkoli! Kritika je dovoljena, prenašati jo mora znati vsako glediško vodstvo; a minile naj bi pri nas vendar že tiste zahrbtnne intrige, brez katerih nekateri menda ne morejo živeti in ki so učinile že toliko škode! — Naše gledišče je v zadnjih letih sicer le polagoma, a dosledno napredovalo. Iskreno želimo, da bi napredovalo tudi v bodoče! *Dr. Fr. Zbašnik.*

Med revijami

„K biografiji F. Miklošiča“. V. A. Francev, profesor varšavskega vseučilišča, je v „Ruskem filologičeskem Vestniku“ objavil prinos k životopisu Miklošičevemu, ki je izšel tudi v posebnem odtisku (Varšava, 1906); objavljeno je pismo, ki ga je pisal Miklošič na Rusko radi svojega leta 1850. izdanega staroslovenskega slovarja, in pa odziv Vostokova. (Po „Naučno-lit. Zborniku gališko-ruske Matice.)

Dr. Fr. Ilešič.

„Slovansky Přehled“ ima v svoji sedmi letošnji številki pregled slovenske književnosti lanskega leta, spisal dr. Fr. Vidic, in politično pismo iz Ljubljane, spisal dr. A. Dermota.

Dr. Fr. Ilešič.

Učenyja zapiski imperatorskago kazanskago universiteta, 1906, štev. 9. in 10. V prvi je razprava „Benedikt Spinoza, bogoslovno-politična razprava“ (335 strani), v drugi pa nadaljevanje razprave „Kurz zgodovine ruskega prava“. (194 strani.)

Dr. Fr. Ilešič.